

Arrest

nr. 269 840 van 15 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 3 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 februari 2022.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat M. OGUMULA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekende partij, die verklaart de Palestijnse nationaliteit te hebben, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 21 mei 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. Zij betwist dit niet.

In de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal dat verzoekende partij het vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden niet weerlegt. Hij stelt dat er geen feiten of elementen zijn die de toepassing van voormelde wetsbepaling in de weg staan en verklaart het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk.

Verzoekende partij betwist en bekritiseert weliswaar, doch zij ontkracht noch weerlegt de vaststellingen die de commissaris-generaal also doen besluiten.

3. Verzoekende partij verwijst naar algemene rapporten van o.a. AIDA en Pro Asyl omtrent de penibele situatie in en (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. In het verzoekschrift wordt met verwijzing naar die informatie o.a. gewezen op structurele hindernissen op het niveau van de sociale bijstand in Griekenland, beperkingen inzake de toegang tot de arbeidsmarkt, en verschillende barrières in de praktijk en de impact van de economische crisis wat de toegang tot een menswaardige huisvesting betreft.

Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat de situatie voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is. Statushouders in Griekenland, zoals verzoekende partij, kunnen zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden bevinden en er geconfronteerd worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

4. De loutere, algemene verwijzing naar de precaire situatie voor statushouders in Griekenland volstaat op zich evenwel niet om aan te tonen dat verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak, rechtspraak waar ook in het verzoekschrift naar wordt verwezen (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke, algemene verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de algemene situatie in/de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigten van internationale bescherming in Griekenland is op zich immers niet voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

5. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers, in navolging van voormelde rechtspraak, op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd. Verzoekende partij blijft desbetreffend echter in gebreke. Ze werpt geen ander licht op de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij wijst in het verzoekschrift op zeer algemene, niet in het minst onderbouwde wijze op “de totale gebrek aan een bescherming in Griekenland voor slachtoffer van verkrachting – seksuele agressie” (sic.). Ze voegt hieraan toe: “In Griekenland is verzoeker een slachtoffer van verkrachting alwaar verzoeker, tevergeefs, hulp bij de Griekse autoriteiten gezocht heeft maar helaas naar huis werd gestuurd zonder enige vorm van bescherming van de Griekse politie”.

Verzoekende partij doet hiermee evenwel geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband op goede grond het volgende wordt vastgesteld: “Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van verkrachting, moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonst dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen.”

Op 24 januari, de ochtend na de verkrachting, was het eerste wat u deed uw vriend Y.(...) bellen om een vliegticket naar België te boeken (p.4). Het feit dat u voor u naar de Griekse politie ging stappen ondernam om het land te verlaten relativeert de ernst van uw vermeende poging om uw rechten in Griekenland te doen gelden. U verklaart dat u na uw gesprek met Y.(...) naar de politie gegaan bent om te vertellen wat er gebeurd was. Gezien de taalbarrière moest u zich behelpen met de vertaalsoftware Google Translate. U vertaalde van het Arabisch naar het Grieks. De agent antwoordde in het Engels. Uw kennis van het Engels is beperkt. Ondanks deze taalproblemen begreep u dat de agent u niet wilde helpen omdat zowel u als de daders vluchtelingen waren (p.5). Na deze eerste poging nam u geen verdere initiatieven om uw rechten te doen gelden. U ondernam geen pogingen om iemand te vinden om u te helpen vertalen en ging niet te rade bij organisaties die zouden hebben kunnen helpen (p.6)." (eigen onderlijning)

Verzoekende partij werpt geen ander licht op het voorgaande. Ze ontkent noch betwist behoudens die ene beweerde (vergeefse) poging om bij de Griekse politie de betreurenswaardige gebeurtenis waarvan zij het slachtoffer werd in Griekenland aan te klagen, een beweerd contact met de politie dat zij bovendien op geen enkele wijze staaft, nooit andere inspanningen te hebben gedaan om dit bij de Griekse politie en ruimer de Griekse autoriteiten, of bij organisaties aldaar, aan te kaarten en aan te klagen. Uit niets blijkt daarenboven en verzoekende partij toont niet aan dat zij het beweerde gebrekkige politieoptreden, met name het feit dat de politie haar beweerdelijk niet zou hebben willen of kunnen helpen, ergens (hogerhand) in Griekenland zou hebben aangekaart.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland de aan haar beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen niet (langer) kan laten gelden. Ze maakt geenszins, laat staan in concreto aannemelijk alle middelen te hebben uitgeput die haar beschermingsstatus en het recht in Griekenland haar bieden.

6. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat zij bijkomende medische documenten heeft die aantonen dat zij wordt behandeld in België voor de trauma's die zij heeft opgelopen tijdens haar verblijf in Griekenland.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vooreerst vast dat niet wordt betwist dat de verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland. In het licht van voormeld betoog ter terechtzitting herneemt de Raad volgende gronden van voormelde beschikking:

"4. De loutere, algemene verwijzing naar de precaire situatie voor statushouders in Griekenland volstaat op zich evenwel niet om aan te tonen dat verzoekende partij haar persoonlijke situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak, rechtspraak waar ook in het verzoekschrift naar wordt verwezen (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke, algemene verwijzing naar (algemene informatie omtrent) de algemene situatie in/de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland is op zich immers niet voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

5. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers, in navolging van voormelde rechtspraak, op individuele wijze in concreto te worden aangetoond/geleverd. Verzoekende partij blijft desbetreffend echter in gebreke. Ze werpt geen ander licht op de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoekende partij wijst in het verzoekschrift op zeer algemene, niet in het minst onderbouwde wijze op "de totale gebrek aan een bescherming in Griekenland voor slachtoffer van verkrachting – seksuele agressie" (sic.). Ze voegt hieraan toe: "In Griekenland is verzoeker een slachtoffer van verkrachting alwaar verzoeker, tevergeefs, hulp bij de Griekse autoriteiten gezocht heeft maar helaas naar huis werd gestuurd zonder enige vorm van bescherming van de Griekse politie".

Verzoekende partij doet hiermee evenwel geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing waar in dit verband op goede grond het volgende wordt vastgesteld: "Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van verkrachting, moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonde dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert. U legt echter géén overtuigende stavingsstukken neer wat betreft de gebeurtenissen die u naar eigen zeggen te beurt zijn gevallen, noch wat betreft eventuele ernstige initiatieven die u hierop ondernomen hebt om bescherming af te dwingen. Op 24 januari, de ochtend na de verkrachting, was het eerste wat u deed uw vriend Y.(...) bellen om een vliegticket naar België te boeken (p.4). Het feit dat u voor u naar de Griekse politie ging stappen ondernam om het land te verlaten relativeert de ernst van uw vermeende poging om uw rechten in Griekenland te doen gelden. U verklaart dat u na uw gesprek met Y.(...) naar de politie gegaan bent om te vertellen wat er gebeurd was. Gezien de taalbarrière moest u zich behelpen met de vertaalsoftware Google Translate. U vertaalde van het Arabisch naar het Grieks. De agent antwoordde in het Engels. Uw kennis van het Engels is beperkt. Ondanks deze taalproblemen begreep u dat de agent u niet wilde helpen omdat zowel u als de ouders vluchtelingen waren (p.5). Na deze eerste poging nam u geen verdere initiatieven om uw rechten te doen gelden. U ondernam geen pogingen om iemand te vinden om u te helpen vertalen en ging niet te rade bij organisaties die zouden hebben kunnen helpen (p.6)." (eigen onderlijning)

Verzoekende partij werpt geen ander licht op het voorgaande. Ze ontkent noch betwist behoudens die ene beweerde (vergeefse) poging om bij de Griekse politie de betreurenswaardige gebeurtenis waarvan zij het slachtoffer werd in Griekenland aan te klagen, een beweerd contact met de politie dat zij bovendien op geen enkele wijze staft, nooit andere inspanningen te hebben gedaan om dit bij de

Griekse politie en ruimer de Griekse autoriteiten, of bij organisaties aldaar, aan te kaarten en aan te klagen. Uit niets blijkt daarenboven en verzoekende partij toont niet aan dat zij het beweerde gebrekkige politieoptreden, met name het feit dat de politie haar beweerdelijk niet zou hebben willen of kunnen helpen, ergens (hogerhand) in Griekenland zou hebben aangekaart.

Verzoekende partij toont niet aan dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland de aan haar beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen niet (langer) kan laten gelden. Ze maakt geenszins, laat staan in concreto aannemelijk alle middelen te hebben uitgeput die haar beschermingsstatus en het recht in Griekenland haar bieden."

Zoals aangegeven in voormelde beschikking, beklemtoont de Raad dat het aan de verzoekende partij toekomt om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond/geleverd, waarin de verzoekende partij niet slaagt. De Raad benadrukt: *"Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert."*

De verzoekende partij betoogt ter terechtzitting dat zij bijkomende medische documenten heeft die aantonen dat zij wordt behandeld in België voor de trauma's die zij heeft opgelopen tijdens haar verblijf in Griekenland en zij legt een aanvullende nota neer met in bijlage een stuk 3 dat zij benoemt als: *"een psychologische attest van Dr. G. C. dd. 23 augustus 2021"*. Noch door haar betoog ter terechtzitting, noch door het voegen van voormeld attest bij haar aanvullende nota of het neerleggen van attesten betreffende een behandeling of opvolging in België, slaagt de verzoekende partij er echter in voormelde grond met verwijzing naar de motieven van de bestreden beslissing evenals volgende vaststellingen aan het wankelen te brengen: *"Verzoekende partij werpt geen ander licht op het voorgaande. Ze ontkent noch betwist behoudens die ene beweerde (vergeefse) poging om bij de Griekse politie de betreurenswaardige gebeurtenis waarvan zij het slachtoffer werd in Griekenland aan te klagen, een beweerd contact met de politie dat zij bovendien op geen enkele wijze staft, nooit andere inspanningen te hebben gedaan om dit bij de Griekse politie en ruimer de Griekse autoriteiten, of bij organisaties aldaar, aan te kaarten en aan te klagen. Uit niets blijkt daarenboven en verzoekende partij toont niet aan dat zij het beweerde gebrekkige politieoptreden, met name het feit dat de politie haar beweerdelijk niet zou hebben willen of kunnen helpen, ergens (hogerhand) in Griekenland zou hebben aangekaart."*

De Raad stelt dan ook vast dat de verzoekende partij in gebreke blijft concrete en valabele argumenten aan te reiken die de gemotiveerde vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij rekening werd gehouden met de concrete en persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij, ontkrachten, laat staan weerleggen. Het door de verzoekende partij neergelegde attest ter terechtzitting betreffende haar opvolging in België werpt hier immers geen ander licht op. Hieruit blijkt evenmin *"dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland de aan haar beschermingsstatus verbonden rechten en voordelen niet (langer) kan laten gelden. Ze maakt geenszins, laat staan in concreto aannemelijk alle middelen te hebben uitgeput die haar beschermingsstatus en het recht in Griekenland haar bieden."* zoals eveneens werd besloten in voormelde beschikking.

De Raad besluit dan ook dat de verzoekende partij, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bijbrengt die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen naar voren waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS